

Koncerten i spil

Klassisk anmeldelse I

Den første times tid efter at kuratorerne Anna Berit Asp Christensen og Anne Marqvardsen havde budt velkommen til dette års Spor Festival skete der ikke det store i Ridehuset. De forholdsvis få fremmødte sludrede, gik lidt rundt, spillede lidt på de opstillede Mac'er og tog lidt vin, mens rummets indretning blev taget i øjesyn. Men så begyndte der at ske noget.

Musikerne begyndte at indfinde sig, pakkede ud, varmede op, indtog deres pladser, mens også publikum så småt voksede i antal. Det særlige var, at såvel musikere som publikum var overalt i det store rum - og på højde med hinanden. En helt anden organisation, end man er vant til. Det var simpelthen hyggeligt sådan at gå rundt, notere sig installationen af både lys og stole, lys i højden, lys på gulvet under stolene, komme tæt på musikerne. Koncertsalen indfandt sig pø-om-pø, kan man sige.

Som publikum sad man altså blandt musikerne og valgte selv sin plads. Personligt fik jeg som nærmeste naboer tre fagotspillere, en fløjte lidt derfra, en strygergruppe fjernere endnu og slagtøj i baggrunden. Jeg kunne altså kun i begrænset omfang høre eller opleve det hele, men dog nok til at fornemme musikens rumlighed.

Første værk, "Lighthouses of England and Wales", var klange og punktuationer fordelt over rummet mellem instrumentgrupperne. Dirigenten Frank Ollu dirigerede for det meste mod ét verdenshjørne, men blev samtidig vha tv-kameraer projiceret op mod to andre.

Størstedelen af værket var stringent opbygget, men undervejs kunne musikerne selv forme lyden i et kollektivt udtryk, som fulgte en 360 graders drejning foretaget af dirigenten. En spændende effekt.

Set fra en publikumsvinkel var den rumlige oplevelse en stærk medspiller. Musikken ville også kunne opføres i en traditionel koncertsalsopstilling og da formentlig vinde i præcision. Men hvad var nu pointen?

Efter pausen, hvor man som publikum havde haft mulighed for at skifte til en anden plads, kom så den egentlige installationsmusik, skrevet som sådan. "Second Music for a European Concert Hall".

Igen: musikere rundt omkring, dirigent og det hele. Men nu hundredvis af supplerende instrumenter, fløjter, sirener, orgelpiber, sopranbasun, slagtøj i alle varianter, en fransktalende skuespiller dertil og - skulle det vise sig - bevægelse i musikerskaren. Det hele tilsat præindspillet lyd over højttalere, fyldt med bl.a. hilsener til barokmusik.

Musikere på toilet

På et tidspunkt nærmest udvandrede flertallet af musikere - nogle med retning mod Brobjergskolen, en større gruppe med retning mod toiletterne i underetagen. Underetagen er pointen, idet man derfra hørte fjerne brudstykker af musik i nær familie med dele af højttalermusikken, styret af komponisten selv.

Det var samlet set en både morsom og oplevelsesrig blanding af musikcollage og musikteater, hvor man som publikum drejede rundt for at følge med i manegen. Musikkirkus.

Aarhus Symfoniorkesters musikere løste den ikke så lidt komplicerede opgave flot. Én ting er at spille "nede" blandt publikum, noget andet er at blive sat til at optræde med andet end sit instrument. Det er før set, at moderne komponisters krav til musikerne kan udløse konflikter, måske fordi musikerne føler sig gjort til grin eller hundset med. I Spor-sammenhængen er det værd at notere sig, at Benedict Masons musik som sådan er baseret på stringent musikalske krav, både når det kommer til kravet om alle de "mærkelige" instrumenter og til musikernes deltagelse i musikteatret.

Pointen er, at det kræver professionelt musikerskab at løfte den opgave, og den har Århus Symfoniorkester. At dirigenten Frank Ollu så også har erfaringen fra de store byer, gjorde ikke situationen mindre underholdende. I programklæringen for dette års Spor sætter man netop fokus på koncertformen, sætter den til diskussion. Bedømt ud fra åbningskoncerten med det orkester, der fra den kommende sæson rykker ind i en ny koncertsal, må man sige, at det lykkedes. Ole Straarup

Benedict Mason

Lighthouses of England and Wales.

Second Music for a European Concert Hall. Baard Owe, skuespiller. Benedict Mason, komponist. Aarhus Symfoniorkester, dir.: Frank Ollu. Ridehuset, torsdag aften.

plus ARTIKLER

- [Koncerten på plads](#)

Tip Avisen

Dit navn:	<input type="text"/>
Din e-mail:	<input type="text"/>
Dit tip:	<input type="text"/>
Evt. tlfnr:	<input type="text"/>

Du kan også sende en [e-mail](#) eller en SMS / MMS med ordet "tipos" efterfulgt af din besked til 1231. Det koster kun alm. SMS/MMS-takst

Mest læste i går

- Mere dramatik end godt spil
- "Jeg ændrer ikke min spillestil"
- Ventetid og kø til pas hos borgerservice
- Lars Olsen: Alting har en ende
- Et farvel i utide eller en fast bænkeplads
- På tur i en snigerbil
- Stadig stoltheden at spille for
- Verdens mest berømte sejlskib udbændt i London
- De fantastiske fem
- Danske Bank truet af netangreb

Mest læste i sidste uge

- Velbesøgt helsemesse Parret Birgit og Willy Holm nyder tilværelsen i bondehuset i Lading, hvor de dyrker deres store interesse for alternativ behandling.
  - Skal "danmark" også give tilskud til alternative behandlinger? Det spørgsmål blev debatteret, da sygeforsikringen holdt sit lokale repræsentantskabsmøde i Randers.
  - Faldt i søvn på motorvejen
  - Tysk skønhed med italiensk finesse
  - Tricktyv tog overskuddet
  - Luksus til fingerspidserne
  - Chokstemning efter forslag om bilfri Østervold
  - Katten kom hjem med en kugle
  - Nyt navn til træner Todd
  - Kræmmermarked får topkarakter
-